

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Overenskomster vedrørende Ægteskaber, indgaaede for diplomatiske eller konsulære Embedsmænd.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2136 ff.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i sin Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 68 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsiediet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov, indeholdende Bestemmelser om udenfor Ægteskab avlede Børns og disses Mødres Retsstilling.

Forhandlingen genoptoges.

Martin Madsen Halsted: Da jeg forleden ikke var sikker paa at kunne være til Stede her, naar Forhandlingerne aabnedes igen, benyttede jeg Lejligheden til ved en kort Bemærkning at udtale min Opfattelse af, hvad jeg ansaa for Hovedpunktet i denne Sag. Jeg erkender, at Forslaget er et Fremskridt, endog et betydeligt, saavel for Moderen som for Barnet. Men jeg mener ikke, at det er tilstrækkeligt, og det, der for mig er Hovednerven i denne Sag, er, at Barnet faar Ret til at bære Faderens Navn. Naar jeg nu kommer tilbage til Sagen, er Grunden nærmest den, at det forekommer mig, at Ministerens Forsvar for at undgaa denne Bestemmelse, var ganske overordentlig svagt. Jeg har en Fornemmelse af, at Ministeren i Virkeligheden sympatiserede med den Opfattelse, men søgte at finde de Argumenter, der kunde opstilles derimod. De vare dog ikke synderlig stærke. Han tog forskellige Hensyn til Moderen og Barnet og sagde bl. a., at det ofte kunde være en meget tvivlsom Fordel for Barnet at slæbe rundt paa et Navn, der var erholdt paa

den Maade, især naar det var et ganske særligt Navn. Jeg vil ikke benægte, at Ministerens Indvendinger naturligvis kunne have deres Berettigelse, men de gælde kun Undtagelsestilfældene. Den store og almindelige Regel vil blive den, at Barnet utvivlsomt vil have en Fordel ved at have Ret til at føre Faderens Navn. Ministeren sagde, at saa skal det ogsaa have en Pligt dertil, og det har jeg ikke noget imod. Og skulde det for Barnet være ønskeligt eller nødvendigt at komme bort fra Faderens Navn, saa kan det jo, naar det naar Myndighedsalderen, tage et andet Navn, saaledes som ogsaa andre have benyttet sig af.

Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen virkelig Styrke i Ministerens Argumenter, fordi de gælde Undtagelserne og kun dem. Saa udtalte Ministeren, at Samfundet skyldte det indenfor Ægteskab fødte Barn Hjælp og Bistand. Men det samme skylder det jo det udenfor Ægteskab fødte Barn. Det er naturligvis rigtigt; men vi have jo paa forskellig Vis lovgivet for de første, først nu ere vi i Færd med at gøre det for dem, der ere fødte udenfor Ægteskab. Naar Ministeren endvidere udtaler, at Samfundet vel skal yde disse Bistand, men de skulle dog ikke være Nr. 1, mener jeg, at man skulde søge gennem Lovgivningen at naa til, at der ikke blev Nr. 1 og Nr. 2, ikke var nogen Forskel paa Børnene ved deres Indtræden i Verden med Hensyn til Mulighederne for Fremtiden. Og selv om der nu kunde være enkelte Tilfælde, hvor det kunde være mindre heldigt for Barnet at have Faderens Navn, er det dog kun derigenem muligt at afviske og afvaske den Skamplet, som Samfundet med sin Moral og Opfattelse nu en Gang mener, der klæber ved at være født udenfor Ægteskab. Det er denne Skamplet, som jeg vil til Livs og vil have slettet ud. Det er jo saadan, at det udenfor Ægteskab fødte Barn behøver ikke at faa et fremmedartet eller mærkeligt Navn, for at det kan staa Offentligheden klart, at det er født udenfor Ægteskab, thi det er Offentligheden bleven bekendt med fra den Dag, det er indført i Kirkebogen, og indtil det slettes ud deraf igen omtrent, men det, som vel skaber den største Modstand mod Fordringen om, at Barnet skal føre Faderens Navn, det er, at det er højt generende for Faderen at lægge Navn til. Nu kan han, og det kan han ogsaa efter det vedkommende Lovforslag, navnlig naar han er særlig velsitueret, unddrage sig den